

Piše: Zoran Buhač, pedagog

Poznati engleski pisac Oscar Wilde je jednom izjavio „Stavi masku i reći ću ti tko si!“ i nije bio daleko od istine. Čovjekova želja da glumi se pretvara postoji oduvijek. Od davnina preko klasičnog grčkog teatra do modernih uprizorenja Teatra Exit u Zagrebu.

Želja da budemo netko drugi je više-manje uvijek prisutna među nama jer samom željom da postignemo nešto više u životu, mi mijenjamo sebe i na taj način postajemo netko drugi. Obično bolji.

Djeca vole pretvaranje i vole glumu. Čitav koncept dječje igre poznatiji pod nazivom simbolička igra je baziran na pretvaranju jer dijete se igrajući nekim predmetom koji simbolizira nešto drugo (lutka, autić ...) pretvara da vozi pravi auto ili da ima pravog među.

Dakle imamo pretvaranje kao jako važan mehanizam odrastanja u djetinjstvu, što učiniti s tim nečim što je svoj djeci urođeno, a da unaprijedimo i poboljšamo boravak djeteta u vrtiću?

Prema ideji odgajateljice Romane Kesegić iz starije odgojne skupine tu pretvaračku/glumačku energiju treba kanalizirati radom i vježbom u dramski izraz i dobit ćemo prave male glumce. Tako već gotovo pola godine u našem dječjem vrtiću traje poseban dramsko lutkarski program verificiran od strane Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta koji vodi već spomenuta kolegica. Taj program i njegovo pohađanje omogućuje djeci da se bolje izraze uopće, da se nauče bolje verbalno izražavati, da se izražavaju posredno putem lutke, da prošire svoj vokabular, da se bolje upoznaju sa svojim emocijama i da njih bolje nauče izražavati.

Prvo je „polugodište“ kapitalizirano predstavom i druženjem s roditeljima i drugom rodbinom koja je zdušno podržala trud mladih, ambicioznih lutkara iz Dječjeg vrtića Proljeće Kloštar Ivanić.

